

השקפה צעירה

מבית קהילת "חזון הדור הצעיר" (ע"ד)

מסיני בא... הרב פרופ' חביב יצחק

"אלה מסעי ישראל" כנגד "אלה אלהיך ישראל". שבת מבורכים של חודש מנחם אב. וידועים דברי הנביא ירמיה מההפטרה שבשבת שעברה שבכח הדבור "לנתוש ולנתוץ ולהאביד ולהרוס, לבנות ולנטוע". ואומר הקב"ה לישראל על נאמנותם "זכרתי לך חסד נעוריך... לכתך אחרי במדבר".... ובשכר זה "כל אכליו יאשמו, רעה תבוא עליהם". ומפליא איך אויבי היהודים בכל הדורות לא לומדים מגורל קודמיהם, שאם ינסו לפגוע בנו, מה יעלה בגורלם. שאומרים חז"ל על ישמעאל שהוא אחד מהדברים שהקב"ה מתחרט עליהם. ומסביר רב גבי בר"פ, שהאין סוף הנצחי כמובן לא מתחרט על דבר, שכל העולם ידוע לו מתחילתו ועד סופו. אלא שחבל שהיהודים רק מתאחדים בעטיו של נחש למיניו, כולל ישמעאל. שאם היינו מאוחדים ללא צרות, לא היה צורך בצרות ומכיון שהן שלא כמונו, בס"ה אמצעי לתכלית, ללא המטרה, היו חדלים להתקיים (בגרסתם הנוכחית שמציקה לנו. (ונשאלת השאלה, מה השורש של כל הרוע הזה? ומעיר האר"י על דברי ההגדה של פסח "מתחילה עובדי ע"ז היו אבותינו" שמרמז שהסיפור מתחיל בזמן טרח אבי אברם. והאר"י לא מקבל תשובה זו, ואומר שבאמת החטא לגלגוליו מתחיל באדם הראשון.

שנה שנה כאשר בני ישראל קוראים את פרשת מסעי הם בשלושה שבועות בין צום י"ז בתמוז לט' באב. ואומר רב נחמן מברסלב בשם סבו הבעש"ט, שהמסעות של האדם הם תיקון על עבירות אדם הראשון, שמהן באות לאדם עברותיו. הוא. כך משתמשת התורה באותו "אלה" על המסעות מידה כנגד מידה על "אלה" שאמרו בני ישראל על עגל הזהב. אומרים חז"ל "בכל מקום שאדם שייך רגליו מוליכות אותו" ומסופר בגמרא שהיה שלמה המלך מדבר עם מלאך המוות ואמר לו שהוא לוקח אחד מעבדיו של שלמה. מיהר שלמה לשלוח את אותו עבד לשערי העיר לוז, מקום בו אין למלאך המוות דריכת רגל, ושם, בשערי העיר, מת אותו העבד. מאוחר יותר הופיע מלאך המוות לשלמה שוב, והודה לו כי נגזר ממן השמים שאין למלאך המוות רשות לקחת את אותו עבד אלא בשערי לוז. והיה מלאך

המוות מצטער על שלא יוכל למלא תפקידו, עד ששלמה שחשב שהוא פועל למען עבדו, שלחו אל מותו. והענין הוא שאדם הראשון היה אשכול נשמות שמכיל את כל הנשמות האנושיות שאי פעם יגיעו לעולם. כך מי שעוסק במצות "פרו ורבו" מאיץ את ביאת המשיח, כמו שאומרים חז"ל "אין בן דוד בא עד שיכלו הנשמות שבגוף". "וההסבר הוא שבגוף אדם הראשון היה מאגר נשמות שעתיד לבוא לעולם, ואין בן דוד בא עד שכל אותן הנשמות יבואו לעולם ויחיו פה. לא כל הנשמות שוות באדם הראשון, והיחס ביניהן הוא כדוגמת האנטומיה האנושית. יש נשמות שמקומן האף, יש עינים, יש עור, יש עצמות. במקביל, אדם הראשון היה במבנה העולם כולו, כך שכליות האדם כנגד מקום אחד, ועיני אדם כנגד מקום אחר. ירושלים לב העולם, צפת...

ולכן, כשחטא אדם הראשון, פגם בנשמות שבו בצורה יחודית, כל נשמה והפגם שלה, כל מקום בעולם והפגם שלו. וכך, כל נשמה שבה לעולם שייכת למקומות בעולם שכנגד איברי האנטומיה שממנה היא באה, והמקומות בעולם שכנגד אותו איבר, וכך הנשמה. ולכן, כשאדם מוצא עבודה או מתקבל ללימודים או מוצא שדוך במקום מסויים, והוא חושב "למה זה קורה לי?" "למה כאן? איך הגעתי למנהרה זו בעשה", "עונים חז"ל שהסיבה שורשה בשורש הנשמה של אותו אדם, מאיזה מקום באדם הראשון הוא בא, ולפי זה לשם עליו ללכת, ולעבור יסורים, לקיים מצוות, להתפלל, במהלכן העולם עובר תיקון מכל מה שאירע כתוצאה מחטא אדם הראשון וכל מה שנגרם על ידי כך. לכן דורנו נקרא עקבתא דמשיחא, כי נותר לנו רק אחרון האיברים לתקן, האיבר שעליו עומד הגוף כולו, העולם כולו. ולכן חודש אב נקרא מנחם, שאומרים חז"ל על דברי הנביר ירמיה "לבנות ולנטוע" שאומר על תשעה באב "קרא עלי מועד", ומסבירים חז"ל שמועד משמעו יום טוב. שעתיד הקב"ה להופכו לנו ליום טוב. ולפי הנזכר לעיל, כיון שכל מסע של אדם, כל גלות קטנה, שורשה בצורך לתקן את העולם מחטא אדם הראשון, ולכן, עצם היסורים, הם הם שמביאים לאדם את הגאולה, ובאחרית הימים הם יתפכו לנו לסיבה למסיבה. השם יזכינו לסיים את התיקון ונשמח בישועתנו בב"א

יום שישי
 א' אב ה'תשע"ו (5.8.16)

הצטרפו אלינו!
 תוכניות חינוכיות לילדים ונוער • גמ"ח "רק בשמחות" - השאלת ציוד לשמחות ולבית האבל • גמ"ח "לבריאות" השאלת ציוד רפואי וסיעודי • מרכז להפצת ערכי היהדות • חלוקת מצרכי מזון • ערבי תרבות • בית מדרש יוצר לדתיים ולחילוניים • מרכז התנדבות קהילתי • מרכז הדרכה • חוגי ילדים

- מה בפנים?**
- חינוך באהבה**
עקרונות מתן משוב
- מושג השבוע**
חולה שיש/אין בו סכנה
- מבט לעומק**
אין ארץ ללא עם
- הלכה בהרחבה**
בין המצרים ותשעת הימים
- ממטעמי המטבח**
עוגת תפוחים בחושה

שבת פרשת "מסעי"

כניסת שבת	19:13	הצור הגלילית
יציאת שבת	20:04	בית שאן
	19:05	20:14

מניין פועלים
 בכל ימות השבוע א'-ה' בשעה 05:10
 בבית המדרש "חזון הדור הצעיר"

"איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק..."

חינוך בחיך ובאהבה ישראלה אלגלי

עקרונות מתן משוב אפקטיבי

"כל הכועס חכמתו ניטלת ממנו", מטרת המשוב האפקטיבי היא לתת לכל אדם כלי לשיפור התקשורת הבין-אישית, שבעזרתו ניתן להשפיע על שינוי התנהגותו של הזולת, ללא לחץ וללא פגיעה אישית, ע"י מתן תגובה מילולית, חיובית או שלילית, להתנהגותו, תוך השארת חופש הבחירה בידי מקבל התגובה, לקבלה או לדחותה.

לפני מתן משוב עלינו לשאול את עצמנו מספר שאלות, כדי שהמשוב יהיה חיובי ומועיל.

1 "סוף מעשה במחשבה תחילה" – מה ששואל עליך אל תעשה לחברך" – האם אני באמת צריך להעיר לזולת? האם יש ביכולתו לשנות את התנהגותו? האם ההערה תתרום לשינוי התנהגותו או עלולה לפגוע בביטחון העצמי שלו? לפעמים כדאי לשתוק, לא להגיב ולא לתת משוב כמו שנאמר "סייג לחוכמה שתיקה".

2 מצא עיתוי ומקום מתאים למתן משוב – יש להימנע מ"לנחות" על מקבל המשוב, אל תאמר את המשוב "על רגל אחת" "דברי חכמים בנחת נשמעים".

3 שלטון השכל – יש לומר את המשוב בשכל ובמתינות, סמוך לאירוע ולא בזמן האירוע.

4 אינטימיות ודיסקרטיות – בעת מתן המשוב יש להקפיד לא לתת ביקורת שלילית בפומבי, זה הלבנת פנים. אבל ביקורת חיובית אפשר לתת בפומבי.

5 הענקת משוב חיובי היא דרך יעילה מאוד לעיצוב התנהגות חיובית, בעיקר לטווח ארוך. עם זאת, לא רצוי להתמיד במשובים חיוביים על כל התנהגות חיובית, זה עלול להוביל לזילות המשוב.

6 הבעת רגשות – רגשות הם הגורם מספר אחד בשינוי התנהגות הזולת. דברים היוצאים מהלב, נכנסים אל הלב".
7 הימנע מקביעת עמדות שיפוטיות – יש להקפיד על שיחה "בגובה העיניים", תוך יצירת דו שיח והקשבה מלאה למקבל המשוב. לא כדי לנצח אותו אלא כדי להבין אותו.

לסיכום: השתדל לחזק את תחושתו שכל מטרתך היא לעזור לו. אל תשכח לבחון את האפקטיביות של תגובתך בתום שיחת המשוב.

זכור: " לעולם יהא אדם רך כקנה ואל יהא קשה כארז".

חידה שבועית

אמיר צ'פניק

דוד רצה להיכנס לפרדס לקטוף תפוזים, אולם כדי להיכנס עליו לעבור ב-8 שערים, כאשר בכל שער ישנו שומר. כדי שהשומר יאפשר לו להיכנס דוד מבטיח לו שיביא לו מחצית מהתפוזים שברשותו. לבסוף דוד יצא מהפרדס עם 2 תפוזים. כמה תפוזים קטף דוד?

שאלה מהשבוע שעבר: גנב סוסים הספיק להתרחק 36 ק"מ עד שהבעלים גילו את הגניבה. מיד עם הגילוי רדפו הבעלים לאורך 145 ק"מ ולבסוף התייאשו כשגילו שהגנב עדיין במרחק 21 ק"מ.

אם הבעלים היה ממשיך במרדף, מה המרחק שה"כ שהיה עליו לעבור כדי להשיג את הגנב?

תשובה לחידת מהשבוע שעבר

אם לאחר 145 ק"מ הפער הצטמצם ב-15 ק"מ, ז"א שסה"כ המרחק שהבעלים היה צריך לעבור כדי להשיג את הגנב (שהיה במרחק 36 ק"מ בתחילת המרדף הוא:

$$36 \times \frac{36}{15} = 348$$

כלומר, לאחר 348 ק"מ של מרדף הבעלים היה משיג את הגנב.

תפילות השבת בבית המדרש

"חזון הדור הצעיר"

שבת פרשת "מסעי"

ערב שבת

מניין ראשון - 18:00 (תפילת פלג)

מניין שני - 19:10

שבת בבוקר: 08:00 (קורבנות)

קידוש וכיבוד: 10:09

תהילים לילדים: 17:00

שיעור: הרב אהרון חדד - 19:00

תפילת מוצאי שבת - 20:00

לפרטים מיכאל דאודי: 0525241675

נר ה' נשמת אדם

יזכור

מרדכי בן מרים ז"ל	◇	מרים בת מורוורי ז"ל	◇
מרים בת וואסי ז"ל	◇	רבקה בת פרי ז"ל	◇
עיוש בר איטו ז"ל	◇	דוד בן יהודה ז"ל	◇
ליזי בת מרים ז"ל	◇	רחמים בן יהודה ז"ל	◇
עזיזה איבגי בת סולטנה	◇	מרדכי בן ציפורה ז"ל	◇

מושב השבוע

גרשון האריס

חולה שיש בו/אין בו סכנה

פרט למקרים של "פיקוח נפש" בסכנה ברורה לחיי האדם בהם מותר - ואפילו מצווים - לחלל שבת וחג, המושגים "חולה שיש/שאין בו סכנה" גם מתייחסים לאפשרות של חילול שבת.

כשם הוא, "חולה שיש/אין בו סכנה" מדבר על אדם חולה ואפילו שנזקק לטיפול רפואי בשבת, והשאלה באיזה מצבים מותר לנו לחלל עבורו את השבת. ולמרות שבהרבה מקרים קו דק מאד מפריד בין "פיקוח נפש" ולבין "חולה שיש בו סכנה", לרוב מדובר על מצב שבכל זאת קיים ספק מסוים, ולכן קיים מושג נפרד.

חשוב להדגיש שההגדרות לחולים בגין סכנה או לא אין מוחלטות, ותלויות בגיל, מצב בריאות כללית, תחושות של החולה ועוד, כאשר חז"ל קבע קווי מנחה כדי להדריך אותנו. לדוגמא, בוגר או אפילו ילד בגיל מסוים עם חום של 39-40 מעלות, לא דווקא בסכנה, אך תינוק עם אותו חום - גם ללא סימני חולי אחרים - נחשב להיות בסכנה, ולכן מחללים את השבת בטיפולו. כמו כן בקשיש או אדם הסובל מכל מיני בעיות שבנסיבות אלו ואחרות, גם חום או שיעול "קל" שאצל מישהו אחר לא נחשב ככלום, יכול להיות מסוכן. היות כך, ברוב המקרים שקיים איזשהו ספק באם מדובר בחולה שבסכנה או לאו, רבנים נוטים לפסוק "לחומרה" בגין הסכנה ולהורות לחלל את השבת כדי לטפל באותו חולה. אגב, על ההלכה, האם אדם חילל שבת לטובת חולה מסוים בהנחה שמדובר במקרה של פיקוח נפש או סכנה בריאותית ובסופו של דבר התברר שלא היה "צורך" לחלל את השבת, הוא היה אפילו פטור מלהביא קורבן חטאת (עבירה בשגגה), כי חיי האדם לפני הכל.

סיפור ממשקפיים טובות

אוהד דהן

אם לא היה לנו חמור ...

הבריטים כידוע שלטו בהודו וראו בה מדינה נחשלת, הם החליטו לשפר את מערכת הכבישים הרעועה והישנה ובשלב ראשון שלחו לאחד הכפרים מהננדס, עם מודדים וציוד הנדסי מתקדם לתכנון כבישים כל זאת במטרה לבנות דרך תוואי דרך חדשני ומודרני בין הכפר האחד לכפר השני. המהנדס מגיע עם כל הצוות, מקימים את הקרוון והעובדים הרבים חיוורי הפנים יוצאים לשמש ההודית הקופחת ומחילים במדידות. שבוע עובר ועוד שבוע וחודש שלם והמהנדס מזיע ולא מאמין. כל המדידות מראות שהתוואי הישן והרעוע בין שני הכפרים הוא התוואי המושלם והמדויק ביותר. מכוונים שוב את המכשירים ושוב מודדים יום וליילה, לאחר שלושה חודשים מבין המהנדס שלא יכול להיות תוואי דרך טוב יותר מהתוואי הקיים. ניגש המהנדס הבריטי לראש הכפר ואמר לו: 'איך הצלחתם להגיע למסקנה שזו הדרך הכי טובה? מה עשיתם על מנת להגיע לדיוק כזה? אני כבר שלושה חודשים מנסה עם המכשירים הכי טובים ורואה כי זאת הדרך הקצרה והטובה ביותר'. עונה לו ראש הכפר - פשוט מאוד אנחנו לוקחים חמור, שמים אותו בכפר השכן קושרים אותו שלושה ימים ללא אוכל וללא שתיה וכעבור שלושה ימים משחררים אותו, מה עושה החמור דבר ראשון מתחיל לרוץ חזרה לאורווה שלו למקום בו יש לו מה לאכול, החמור רץ ואנחנו אחריו מסמנים את התוואי של הדרך בה עבר החמור. נדהם המהנדס הבריטי ולאחר דקות אחדות מתאושש ושואל - ומה אם לא היה לכם חמור? **אם לא היה לנו חמור, מסנן ראש הכפר לאיטו, אם לא היה לנו חמור אז היינו מבקשים שיבוא מהנדס כמון ...** כוחה של חכמת חיים פעמים שמתגלה לנו כעולה על חכמת המדע, אל לנו לזלזל בה ..

הלכה בהרחבה

הרב אהרון חדר

דינים הנוהגים להלכה בימי בין המצרים ובתשעת הימים

מסקנות ודינים הלכה למעשה שעלו בשיעור בבית מדרשינו

מהות הימים אלו

הימים שבין י"ז בתמוז לבין צום תשעה באב נקראים בין המצרים. ע"ש הפסוק "כל רודיפה השיגוה בין המצרים" שבימים אלו נכנסו האויבים לירושלים, ופרעו פרעות בישראל עד יום ט' באב, שבו חרבו את בית המקדש. ולכן נוהגים כמה מנהגי אבל וצער.

דברים שנוהגים בהם איסור בשלושת השבועות.

א. נוהגים להמנע מלאכול פרי חדש או ללבוש מלבוש חדש והטעם או לא מפני שזה שמחה לאכול פרי חדש, אלא שאי אפשר לברך ברכת שהחיינו והגיענו לזמן הזה, והזמן הזה הוא לא זמן שאנחנו שמחים שהוא בא. ובשבת העיקר להלכה שמותר לברך שהחיינו ורק בימי החול לא יברך.

ב. נישואין. מנהג הספרדים לערוך נישואין בשלושת השבועות עד ראש חדש אב והאשכנזים נהגו לאסור נישואים מ"ז בתמוז. ובמוצאי תשעה באב יש שנהגו להתיר להינשא וכן ההלכה.

ג. נגינה ושירים. מגזרת חכמים אחרי החורבן שלא לנגן בכלי שיר אך בשמיעת שירים מדיסק וכדומה לא גזרו חכמים ועל כן אפשר להקל לשמוע שירים בפרט שאלו שירי קודש אומנם בימי בין המצרים משום אבלות החורבן יש להימנע כותב הגרע"י זצוק"ל מלשמוע שירים גם בשמיעה מטייפ וכדומה בימים אלו

תשעת הימים

משא ומתן של שמחה: בימים אלו ממעטים במשא ומתן של שמחה, כגון קניית צרכי חופה, תכשיטי כסף וזהב ותפירת בגדים וכן דברים שקנייתם גורמים שמחה לאדם, כגון רכב חדש ורהיטים חדשים וכד'. אכילת בשר: נוהגים שלא לאכול בשר מיום ראש חודש אב עד י' באב כולל יום העשירי בכלל האיסור, ומנהג הספרדים להקל באכילת בשר בראש חודש עצמו ויש שמחמירים גם בראש חודש לא לאכול.

שתיית יין: יש נוהגים שלא לשתות יין בשבוע שחל בו ט' באב ויש מוסיפים מראש חודש אב עד התענית ומכל מקום מותר לשתות יין של הבדלה ושכר ובירה ושאר משקאות מותרים.

השנה תשע"ו למנהג הספרדים אין שבוע שחל בו

ולכן דיני שבוע שחל בו לא שייכים השנה

ויהי רצון שכל הימים האלו לא יהיו שייכים על ידי שהקב"ה יבנו לנו בית ומקדשנו ותפארתנו אכ"ר

שיעור בהלכה מפי הרב אהרון חדר הי"ו

מתקיים בבית מדרשנו "חזון הדור הצעיר"

(מול לשכת התעסוקה)

בכל יום שבת בשעה 19:00 ואח"כ

תפילת ערבית של מוצ"ש בשעה 20:15

ברכה והצלחה לכל בית ישראל ובכללם ל...

עדה עטייה	אל נא רפא נא לה
נתנאל טלקר	אוסנת יסכה בת רבקה
עוזי שלי	בירקן בת רותי
יצחק ראש	חנה בת מרים
שלום מלכה	רון בר עדנה
	אליה בת סיגל
	אביגדור בן שרה

מבט לעומק

הרב מנחם סוכות

אין ארץ ללא עם

וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, פִּי אַתֶּם בָּאִים אֶל הָאָרֶץ כְּנַעַן, זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּפְּלוּ לָכֶם בְּנַחֲלָה - אָרֶץ כְּנַעַן לְגַבְלֵתֶיהָ:

בתורה מוזכרת שוב ושוב הבטחת הארץ לבני ישראל, עוד מאברהם אבינו התבשרנו על כך "לך אתננה ולזרעך". ובמהלך כל הגלות במצרים, היציאה והדרך במדבר מדובר על אותה מתנה. האם חשבנו פעם לשם מה? מדוע צריך שבוא העולם יספק לנו מקום לגור בו? האם עמים אחרים לא הסתדרו ללא הבטחות מאתו? אם הוא אמור לדאוג למחסורנו, למה הוא לא מבטיח לנו אוצרות ענק וכדומה? האם הוא נתן לנו את הארץ מכיוון שהיא הכי יפה? כשאומרים שהארץ "קדושה", למה הכוונה? האם זו סיבה לתת אותה דווקא לנו?

המדרש כאן מביא: אמר להם הקב"ה לישראל, יכול הייתי לבראות לכם ארץ חדשה [המדרש תנחומא מוסיף "יכול הייתי לבראות לכם ארץ חמדה אחרת"]. אלא, ...לקיים מה שנאמר, כַּח מַעֲשֵׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ, לְתַת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם.

מה זה אומר? מדוע באמת ל"סבך" אותנו בארץ עם שבע אומות בזמן שהוא יכול לברוא ארץ חדשה? מה התשובה של "כוח מעשיו", איך זה עונה על השאלה? למה זה קשור דווקא לארץ? על הפסוק "זאת הארץ אשר תיפול לכם בנחלה" שואל כאן המדרש, וכי הארץ נופלת?

... "תְּבַלִּים נָפְלוּ לִי בְנַעֲמִים, אֶף נַחֲלַת שְׂפָכָה עָלַי" - יש אדם שהוא נאה ולבושו כעור, הוא כעור ולבושו נאה, וישראל - הם נאים לארץ והארץ נאה להם. לכך כתיב "אף נחלת שפרה עלי".

הקשר של ארץ ישראל לעם ישראל איננו קשר רכושני - אנחנו צריכים מקום לגור בו אז קיבלנו שטח. הוא גם לא קשר חד צדדי, הארץ היא כאן בשבילנו, זהו קשר הדדי עמוק. קשר שרק החיבור בין העם לארץ יכול להוליד. כשה' ברא את העולם הוא גם התאים את צורות החיבור הנכונות, לכל בעל חי יש את המזון שלו ולכל דבר יש את מקומו וזמנו. החיבור הנכון הוא הנותן את היכולת לממש את הפוטנציאל הטמון בכל נברא.

ארץ ישראל היא מקום גשמי על פני כדור הארץ, אבל כשם שיש בית מקדש של מעלה וירושלים של מעלה, כך יש ארץ ישראל של מעלה. המשמעות היא שכשם שהגוף של כל אחד מקושר לנשמה שלו ובכך אנחנו מי שאנחנו, גם לארץ יש צורך להתחבר ל"נשמתה", לחלק העליון שבה, בכדי להיות מי שהיא באמת. התפקיד של עם ישראל הוא לחבר בין הארץ הגשמית לזאת העליונה. זאת המשמעות העמוקה בתפילה "שתעלנו לארצנו ותיטענו בגבולנו".

הקדושה של הארץ תלויה בהיותנו כאן, בחיבור שאנחנו יכולים ליצור, בכך שאנחנו יכולים "להפיל" לכאן את הארץ הגבוהה, השמימית. כשיעקב מגיע לשכם כתוב "וַיַּחַן אֶת פְּנֵי הָעִיר", הוא גילה ועורר את החן שבעיר ואילו כשגלינו מארצנו נאמר "וַיֵּצֵא מִבֵּית צִיּוֹן כָּל הַדָּרָה", ההדר בורח ונעלם. כשה' אומר לאברהם "אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֶרְאֶךָ", המשמעות היא שבזכות היותך שם תגלה כמה היא עמוקה.

והארץ משפיעה עלינו, המיוחד בה הוא שהיא מגלה לכל אחד את מקומו האמתי ואת דרכו הייחודית. "יִפְּה נֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ", היא השמחה הנקייה של השמח בחלקו. ה' נתן לנו את הארץ כשהייתה בשיא הריחוק ממה שהיא, כשהייתה "נחלת גויים", רק כדי שנדע כמה הקשר הוא עמוק והדדי, כמה אנחנו והארץ צריכים זה את זה בכדי להיות מי ומה שאנחנו באמת.

(מבוסס על תורתו של השפת אמת)

פתגם חסידי

הרב ישראל ניסן מור יוסף

הנהגות מיוחדות בימי בין המצרים:

- א. להוסיף בתורה וצדקה, על פי מה שנאמר "ציון במשפט תפדה"..
- ב. לקבוע שיעורי לימוד בתורת בית הבחירה בית-מקדשנו..
- ג. להפריש צדקה לצדקת בית מקדש מעט (בתי כנסת ובתי מדרש, ישיבות וכיוצא בזה)
- ד. לערוך 'סיומי מסכת' בכל יום מתשעת הימים.. (לקוטי שיחות חי"ח ע' 486; חכ"ד ע' 336)

ממטעמי המטבח

יפית כהן

עוגת תפוחים בחושה

3/4 כוס שמן	המצרכים:
3 תפוחי סמיט פרוסים לפרוסות קורט מלח דקות.	
1/2 כפית קינמון	5 ביצים.
1 כפית אבקת אפיה	כוס וחצי סוכר
3/4 כוס מיץ תפוזים.	תמצית וניל.
2.5 כוסות קמח אוסם.	קורט מלח

אופן ההכנה:

להקציף את הביצים עם הסוכר במהירות גבוהה עד לבלילה בהירה (צהוב בהיר).

להוסיף לבלילה בזרימה איטית את השמן, מלח, קינמון, תמצית וניל ואבקת האפיה ולהמשיך לערבב במהירות בינונית. להוסיף לבלילה את מיץ התפוזים והקמח לסירוגין ולערבב במהירות איטית.

לשמן תבנית מספר 26 ולצקת את הבלילה ולסדר מעל את התפוחים בתנועה מעגלית.

תוך כדי לדחוף אותם מעט פנימה לבלילה.

לפזר מעט סוכר על התפוחים ולהכניס לאפייה לתנור שחומם מראש ל-175 מעלות עד שקיסם יוצא יבש.

בתיאבון

" הדרך היחידה שתוכל להתקדם בחיך ולנוע קדימה... היא לשחרר מעליך את האנשים שמושכים אותך אחורה"

הפתגם השבועי